

1. *Podporovat pokrok ve vzdělávání u všech žáků.* Cíl vzdělávací politiky a praxe ve vztahu k národním standardům by měl spočívat v maximalizaci prospěchu a minimalizaci negativních dopadů na žáka.
2. *Optimalizovat pozitivní dopady* strategie na učební a vzdělávací zkušenosti žáků.
3. *Minimalizovat negativní dopady* strategie na učební a vzdělávací zkušenosti žáků. Je důležité, aby národní standardy neohrožovaly vyvážený vzdělávací program nebo vzdělávací zkušenosti všech žáků.
4. *Vytvořit standardy, které jsou dosažitelné a založené na důkazech.* Národní standardy by měly brát v opatrnou úvahu současnou úroveň dosahovaných výsledků a podporovat takové cíle, které jsou výzvou, ale jsou dosažitelné (a tudíž motivující) pro širokou škálu žáků.
5. *Zajistit, aby profesní odbornost učitelů byla využívána a posilována.* Národní standardy je třeba formulovat tak, aby nepředepisovaly učitelům jeho činnost, ale aby ji podporovaly.
6. *Uznat, že rodiče mají právo být dobře informováni.* Rodiče by měli dostávat věrohodné a smysluplné informace o prospěchu a pokroku svých dětí, takže spolu s učitelem a dítětem mohou identifikovat důvody k pochvale a aspekty, které si vyžadují pozornost.
7. *Přijmout řešení, které specificky vyhovuje Novému Zélandu.* Mělo by obsahovat dostatečnou flexibilitu a volbu, které budou odpovídat jak novozélandskému modelu autonomních škol, tak i flexibilitě obsažené v novozélandském kurikulu.
8. *Vyhodnocovat více zdrojů informací.* Je obecně známým principem, že žádný samostatný zdroj informací (výsledek testu, učitelovo hodnocení) nemůže poskytnout jednoznačný přehled o vzdělávání žáka. Tento princip platí jak na školní, tak na národní úrovni.

Omezit nechtěné efekty národního standardizovaného testování

Před implementací národního testování by mělo MŠMT zvažovat jeho účel, vysvětlit jeho smysl tak, aby přesvědčilo učitele, a pečlivě navrhnout vhodný způsob měření, který bude optimalizovat pozitivní vliv testů na vzdělávání žáka a minimalizovat jejich negativní dopady. Jestliže má být testování uvedeno do praxe, měly by být testy nejdříve pilotovány, což by umožnilo zhodnotit dopady testování ještě před jeho použitím v národním měřítku. Národní standardizované testování (stejně jako maturitní zkoušky) by mělo být věrohodným a spolehlivým nástrojem, mělo by hodnotit celou šíři cílů učení ve vzdělávacích programech a výsledky by měli učitelé a vzdělávací instituce užívat ve shodě se zamýšleným účelem.

Mohla by být ustanovena nezávislá pracovní skupina skládající se ze zástupců různých sektorů a vzdělávacích institucí, která by mohla dále diskutovat o národním testování, monitorovat jeho implementaci a provádět evaluace dopadu. Forma „testu vysoké důležitosti“ nepochybně ovlivní práci ve třídě (možná i na národní úrovni). Je zásadní, aby nezávislá pracovní skupina měla zkušenost a kompetenci zjišťovat a doporučovat změny k zajištění validity testů, tedy že test testuje, co má testovat, a je užíván pro účely, pro které byl vytvořen. Bude také důležité zajistit, aby informace o výkonech žáků byly shromažďovány způsobem, který je spolehlivý, aby veřejnost důvěřovala výsledkům. Také bude důležité důkladně komunikovat se vzdělávacím